

אָחוּ

הוּל

תרגומי השירה לעברית מרוסית מאת אדולף גומן
Поэзия в переводе на иврит Адольфа Гомана

בוריס זחודר ואחרים
"ד' רגלים, זנב ופראצוף"

Борис Заходер и другие
«Мордочка, хвост и четыре ноги»

СТИХИ

שירים

adolf.goman@gmail.com

בוריס זחודר

(2000-1918)

Содержание

О Борисе Заходере

Борис Заходер

Мордочка, хвост и четыре ноги

Волчок

Вредный кот

Диета термита

Кит и Кот

Кот сказал бедной

мышке

Мохнатая азбука

Сказка про доброго носорога

Корней Чуковский

Телефон

Закаляка

Самуил Маршак

Детки в клетке

Вадим Левин

Глупая лошадь

Андрей Усачёв

Главное

Пудинг

Паповоз

Гном и звезда

Жители Антарктиды

תוכן העניינים

[על](#)

בוריס זחודר

[ד' רגלים, זנב ופרצוף](#)

[הסביבון](#)

[החתול השובב](#)

[הדיאטה של טרמיט](#)

[כריש ותיש](#)

[החתול](#)

[פה אמר לעכבר:](#)

[האלף-בית המזנב](#)

[מעשיה על קרנף טוב הלב](#)

קורני צ'וקובסקי

[הטלפון](#)

[איכסה-פיכסה מקשקשת](#)

סמואיל מרשק

[הקטנים בכלובים](#)

ואדים לוין

[סוס טפש](#)

אנדריי אוסצ'וב

[העקר](#)

[פודינג](#)

[אבאטובוס](#)

[גמד וכוכב](#)

[תושבי אנטארקטיקה](#)

על בוריס זחודר

בוריס זחודר (1918-2000) – משורר, סופר, מתרגמן, תסריטאי ממוצא יהודי.

הוא נולד במולדובה. סבו היה רב ראשון במשרת המדינה בעיר ניז'ני נובגורוד (1874). בהיותו ילד בוריס זחודר עבר עם משפחתו לאודסה, ואחר כך למוסקבה. היה לו עניין רב בביולוגיה, והוא למד בפקולטה לביולוגיה באוניברסיטאות של מוסקבה וקזן. אך אהבה לספרות ניצחה, ובשנת 1938 נתקבל זחודר למכון לספרות. באותה תקופה גם התחיל להוציא לאור את שיריו הראשונים.

פירסום גדול ביותר הביאו לו תרגומים ומסירת-סיפורים של יצירות קלאסיות מתוך ספרות-ילדים לועזית. הודות למאמציו הכירו קוראים דוברי רוסית את הגיבורים של "יוני-פוך" מאת מילן, "מרי פופינס" מאת טרברס, "פיטר פן" מאת ברי, "אליס בארץ הפלאות" מאת קרול, ומעשיות של צ'אפק, טובים ובז'חווה. גם יצירות מקוריות של בוריס זחודר מאוד פופולריות – גם שירתו כגון "הארנב הרוסי הקטן", "הנזיר והורד", "תולדות הייו של הזחל", "מדוע הדגים שותקים", וגם פרזה - "הקרנף טוב הלב", "הכוכבית הקטנה האפורה" ועוד. בוריס זחודר הוא משורר וסופר ידוע שם גם בחו"ל.

Борис Заходер

בוריס זחודר

Мордочка, хвост и четыре ноги

ד' רגלים, זנבנב ופרצוף

Едва мы чуть-чуть обогнали мартышку,
К высотам прогресса направив шаги, -
За нами сейчас же помчались вприпрыжку
Мордочка, хвост и четыре ноги.

אך זה רק פוננו אל רום צעדינו,
בקשי בארח עוקפים את הקוף,
מיד בדלוג מהרו אחרינו
ד' רגלים, זנבנב ופרצוף.

Порою с пути нам случается сбиться
(Кругом темнота, и не видно ни зги),
Но нам не дадут насовсем заблудиться -
Мордочка, хвост и четыре ноги!

לא פעם סטינו מדרך המלה
(החשך מחלט, לא רואים את הנוף),
החזירו אותנו תמיד אל הדרך
ד' רגלים, זנבנב ופרצוף.

Пусть в чаще свирепые хищники воют -
Тебе не страшны никакие враги.

גם קשנהמים בסבה כל אויבנו,
חיות טרף בר שאורבות מקרוב -

- Не бойся, мы рядом! - тебя успокоят
Мордочка, хвост и четыре ноги.

А если порою тоска тебя гложет
(Бывает такая тоска, хоть беги),
Поверь, что никто тебе так не поможет,
Как мордочка, хвост и четыре ноги.

Маленечко мяса, маленечко каши...
(Короче - влезать не придется в долги!)
Матрасик в углу...
И вот они - наши:
Мордочка, хвост и четыре ноги!

Борис Заходер

Волчок

Ну, ребята,
Чур - молчок:
Будет сказка
про ВОЛЧОК!

I

Дело было в старину -
По старинке и начну:
Жил да был
Серый Волк.
Выл да выл
Серый Волк
Дни и ночи напролет
(Сам он думал,

נשמע: "הרגעו!" - כל הזמן לידנו
ד' רגלים, זנבנב ופרצוף.

ואם לפעמים עוד יאחז בנו צער
(הצער שגם בשנתנו ירדף),
ישקיטו יותר מכלם את הסער
ד' רגלים, זנבנב ופרצוף.

צלחת דיסה, קצת בשר שהכנו
(זה זול - אחרינו הבנק לא ירדף)
שטיחון בפנה...
והנה, הם שלנו:
ד' רגלים, זנבנב ופרצוף!

בוריס זחודר

הסביבון

לפי עלילת מעשייה של בוריס זחודר "סביבון"

ילדים!
מספיק לסאן!
שמעו נא
על הסביבון.

.1

מעשה היה היה...
(כמו בכל מעשייה)
פעם חי
זאב "זדון",
לא חסר לו
תאבון.
מאתמול ועד מחר
הוא ילל

Что поет).
Песню пел одну и ту же
Нет ее на свете хуже:
- Ухвачу-уу-у!
Укушу-у-у!
Утащу-у-у!
Удушу-у-у!
И - съем!
Волк - скажу вам наперед -
Хоть фальшивит,
Но не врет:
Тех, кто песню слушает,
Он охотно скушает.
Так представьте, каково
Слушать пение его!
Каково лесным зверьям
Жить
С таким артистом
Рядом!
До того он надоел
Всем, кого он недоел, -
Впору тоже
Волком взвять!
...Стали думать -
Как тут быть...
И
ПРИДУМАЛИ!

II

Как-то утром
Волк проснулся,
Потянулся,
Облизнулся,
Спел любимую свою
(«Укушу да разжую!»)

(חשב שֶשֶׁר)
שִׁיר אֶחָד, שִׁיר מְגֻשָּׁם,
הַמְגַעִיל שְׁבַעוֹלָם:
- אֶלְכֹד-וּוּו!
אֶנְשֶׁךְ-וּוּו!
אֶסְחָב-וּוּו!
אֶחַנֶּק-וּוּו!
!וְאֶלְעֵס!
וְאֶנִּי מְרַאשׁ אֹמֵר:
הוּא זֶיף,
אךְ לֹא שֶׁקֶר.
אֶת מְאֻזִּינֵי תַפֵּס
וְאוֹתָם מִיַּד לְעֵס.
תֵּאָרוּ לְעַצְמְכֶם
כִּהְלֵה לֵה הוּא גֹרֵם,
וְהָאֵם לְחַיֹּת נְעִים
עִם כְּאֵלֶּה
זְמָרִים.
לְחַיֹּת הוּא כְּבָר נִמְאָס
(שְׁאוֹתָם עוֹד לֹא לְעֵס)
בְּמֻצָּב כְּזֶה כָּלָם
לִילֵל
הַתְּחִילוּ גַם.
... מֵה עוֹשִׂים עִם מֵר "זְדוֹן"?
וְהַמְצִיאוּ הֵם
פְּתָרוֹן!

.2

הוּא שְׁתֵּה בְּבִקֵּר מַיִם,
אֶחָר כֶּךָ מְשַׁךְ רִגְלָיִם,
בְּלִשׁוֹן לִקְק שְׁפֵתַיִם
וּבְשִׁיר שְׁלוֹ פֶתַח,
בְּ"אַצוּד, אֶשֶׁךְ, אֶקַּח"
וְהֵלֶךְ לְמַאֲכָל

И пустился - чин по чину -
На обед искать дичину.
Бегал-бегал...
Что за притча?!
«Где же, - думает, - добыча?
Нет ни пуха, ни пера,
Ни зайчишки, ни бобра,
Ни мышонка, ни лягушки,
Ни неведомой зверушки!»
А с верхушки старой ели
Две пичужки засвистели:
- Серый! Вся твоя еда
Разбежалась кто куда!

III

Да,
Зайцы убежали,
Птицы улетели,
Мышата-лягушата -
И те усвистели,
И легкие, как тени,
Умчались прочь олени.

IV

И пришлось,
Ребята,
Волку
Зубы положить на полку
А на полку зубы класть
Это небольшая сласть!
...Серый Волк
Дня два крепился,
Все терпел невольный пост.
А на третий день

לְחַפֵּשׁ לוֹ טֶרֶף קָל.
הוא בִּיעַר רֶץ עַד עָרֵב,
הַשְׂתָּאָה: "הֵיכֵן הַטֶּרֶף?
אֵין פְּלוּמָה וְאֵין נוֹצָה,
אֵין אַרְנָבֵת, אֵין בֵּיצָה,
אֵין צְפַרְדֵּעַ, אֵין עַכְבָּר,
אֵין צַפּוֹר וְאֵין פֶּרֶפֶר!"
וּפְתָאוֹם מִתּוֹךְ צִמְרֵת
צְפוּרָה קִטְנָה אוֹמְרֵת:
"הֵי, אָפֵר! מָנָה שְׁלֶךְ
כָּבֵר מִזְמַן מִכָּאן בְּרַחָה.

.3

כֵּן,
נִתְרוּ הַצְּפַרְדֵּעִים,
וְהַאֲרָנְבוֹן,
וְזָחְלוּ הַנְּחָשִׁים,
וְהַחֲלִזוֹן,
וְקָלִים מִצֵּל וּמִנוֹצָה
נִעְלְמוּ הַצְּבָאִים בְּקִפְיָה.

.4

הַזָּאֵב אַז נֶאֱלָץ
קָצַת לְצוּם.
וְשִׁמֵּן גּוּפוֹ כּוּץ.
זֶה חֲרוּם!
כִּי נִשְׂאֵר זָאֵב "זָדוֹן"
יוֹם אַחַד לֵלָא מִזּוֹן.
הוא הִשְׁתִּיק אֶת הַקְּרָבִים,
שְׁקוּלִים גָּבֵר עֲכָשׁוּ,
אךְ נִעַץ בְּתוֹם יוֹמִים
בְּזָנְבוֹ אֶת כָּל שְׂנִיּוֹ.
הוא נִשֵּׁף אוֹתוֹ בְּכוּחַ

Вцепился
В свой же
Серый волчий хвост!
Так вцепился он в беднягу,
Что охотно дал бы тягу
(Убежал бы) -
Да шалишь:
От себя не убежишь!
И не в силах бедный хвост
Проглотить,
И не в силах вкусный хвост
Отпустить -
Вслед за собственным
Серым хвостом
Серый Волк
Завертелся винтом!
Он вертелся,
Он кружился,
Он крутился,
Он вращался,
И - само собой понятно!
Он
В кого-то
Превращался!
А когда он
Встал торчком -
Было поздно:
Стал Волчком!
Не сердитым,
Не голодным,
Развеселым,
Беззаботным,
Пестрым,
Звонким и блестящим -
Словом, самым настоящим
Замечательным волчком!

וְרָצָה מִיַּד לְבָרַח...
אִיךָ תִּנּוּסִים מַעֲצָמָה?
לֹא הַמְצִיאֵנוּ עוֹד גִּסְתָּה!
אֶת זְנָבְךָ הַמִּסְכָּן
לֹא תִבְלַע,
לֹא תִשְׁלַח
אֶת זְנָבְךָ הַנִּפְלֵא...
אֲחֵרֵי הַזָּנָב
הָאֶפֶר
הַסְתּוֹבֵב מֵר "זָדוֹן"
בְּלִי עֲצָר!
הַסְתּוֹבֵב
וְהַסְתַּחֲרֵר,
הַתְּגַלְגֵּל
וְחָג מְהֵר,
וּבִסוּף
סִיבּוּב הָאֶלֶף
לְדַבֵּר הַפֶּה
אֲחֵר!
הַזְדַּקֵּר עַל צִיר אֲנִי
לְסִיבּוֹן קֶטָן הַפֶּה!
הַטּוֹרֵף, זָאֵב "זָדוֹן"
נַעֲשֶׂה עִכְשָׁנוּ סִיבּוֹן!
לֹא נִרְגַּז,
לֹא זוֹלְלָן,
אֶךְ עֲלִיז
וְשֶׁאֵנִי,
סִסְגוֹנִי,
צְלִילִי, מִבְּהִיק -
בְּקִצּוֹר -
סִיבּוֹן מִבְּרִיק,
צַעֲצוּעַ נְהַדָּר,
מִי שֵׁיִשׁ לוֹ -
מְאֻשֶּׁר!

Сам
Мечтаю о таком!

V

Уж теперь он никого
Не обижает,
И его за это каждый
Уважает!

И поет теперь он песенку
Иную:
Развеселую,
Смешную,
Заводную:
- Жу-жу-жу, жу-жу-жу
Кого хочешь закружу!
Жу-жу-жу, жу-жу-жу -
Я с ребятами дружу!
То-то!

Борис Заходер

Вредный кот

- Петь, здорово!
- Здравствуй, Вова!
- Как уроки?
- Не готовы...
Понимаешь, вредный кот
Заниматься не дает!
Только было сел за стол,
Слышу: "Мяу..." -
"Что пришел?
Уходи! - кричу коту. -

לא פוגע,
לא מפחיד אחרים,
ואותו עקשו כלם
מכבדים.

ושירו עקשו
שונה לחלוטין:
הוא מצחיק
ומשמח
ועדין:

"ז'ו-ז'ו-ז'ו,
אני אשיר מקל הלב,
ז'ו-ז'ו-ז'ו,
ואת כלכם אסבב!

בוריס זְחוּדֵר

הַחֲתוּל הַשׁוֹבֵב

- דן, שלום!
- שלום, חן!
- שעור ב'ת...
- לא מוקן!
הַחֲתוּל עֲשֵׂה שְׁמוֹת,
לא נתן לי לעבד.
רק קרבתִי לשלחן...
"מיאו!" -
הַחֲתוּל פָּבֵר פֶּאן.
"הסתלק! החוצה! לה!"

Мне и так... неважно!
Видишь, занят я наукой,
Так что брысь и не мяукай!"
Он тогда залез на стул,
Притворился, что уснул.
Ну и ловко сделал вид -
Ведь совсем как будто спит! -
Но меня же не обманешь...
"А, ты спишь? Сейчас ты встанешь!
Ты умен, и я умен!"
Раз его за хвост!
- А он?
- Он мне руки исцарапал,
Скатерть со стола стянул,
Все чернила пролил на пол,
Все тетрадки мне заляпал
И в окошко улизнул!
Я кота простить готов,
Я жалею их, котов.
Но зачем же говорят,
Будто сам я виноват?
Я сказал открыто маме:
"Это просто клевета!
Вы попробовали б сами
Удержаться за хвост кота!"

Борис Заходер

Диета термита

Говорил Термит Термиту:

לי קשה... אל תסבך!"
על כּסא הוא התאכסן,
העמיד לו פני יָשן,
תפס פּוֹזָה בְּהִתְאַם
וּנְרָאָה כּמוֹ מְנַמְנָם.
אָנִי לא הוֹלֵךְ שׁוֹלֵל:
"לְרִמּוֹת רוֹצֶה? חֲבֵל!
אָנִי לא פְּחוֹת חֲכָם,
לא אֲנִיחַ, יֶלֶד, סֶתֶם!
הַתְּגוּבָה מִיָּד תְּבוֹא...
וְתִפְסְתִי אֶת זָנְבוֹ!
- נו , וְהוּא?..
- שָׂרֵט לִי יָד,
שָׂפָךְ "קוֹלָה" עַל הַבַּד,
בְּקִפְיָצָה עַל הַמְקַלְדֵּת
מִמְחָשֵׁב רֹצֵה לְרֵדֵת,
אֶת פְּקֻדֵת "כִּבֵּה" הַפְּעִיל,
מְנוֹרֵת שְׁלֵחַן הַפִּיל,
אֲחֵר כֶּךָ קָרַע וַיִּלּוֹן
וּנְמַלֵּט אֶל תּוֹךְ חִלּוֹן.
אָנִי לא כָּל כֶּךָ אֱלִים,
מְרַחֵם עַל חַתּוּלִים.
אָבֵל לְמָה לְסַכֵּם
כִּי אָנִי בְּכֻלֵּי אֲשָׁם?
לא קָרָה כָּאֵן שׁוּם דְּבָר,
שְׁעוּרִים אֲשֵׁלִים מְחָר,
הַחַתּוּל יִצָּא בְּלִי פְּגַע,
זֶה לא שְׁטוּת אוֹ תַעֲלוּל.
תִּנְסֹו וְלוֹ לְרַגַע
בְּזָנֵב לְתַפֵּס חַתּוּל!"

לפי רעיון של בוריס זחודר

הדיאטה של טרמיט

- Ел я все по алфавиту:
Ел
Амбары и Ангары,
Балки, Бревна, Будуары,
Вафли, Вешалки, Вагоны,
Гаражи и Граммофоны,
Древесину Дуба,
Ели,
Съел Жестянку (еле-еле),
Ел
И Зелень,
И Известку,
Ел
Изделия из воску,
Ел
Картины и Корзины,
Ленты, Лодки,
Магазины,
Несессеры,
Окна,
Пенки,
Потолки, Рояли, Стенки,
Телевизоры, Ухваты,
Фильмы, Фотоаппараты,
Храмы (Церкви),
Цирки,
Чашки,
Кушал Шахматы и Шашки,
Шпалы пробовал и Штампы,
Щетки и Ээлектролампы,
Даже Юбками питался,
Даже Якорь съесть пытался
И ни разу не был сыт!..
- М-да, - сказал другой Термит. -
От диеты толку мало.
Лучше лопай что попало!

לְחַבֵּר סֵפֶר אֶתְמוּל
הִטְרָמִיט מִקְרֵב לָב:
- לְפִי אֶלֶף-בֵּית הַכֹּל
כָּבֵר אֶכְלֵתִי, אֵךְ רַעֵב.

כָּבֵר אֶכְלֵתִי אֶת וְאַסֵּם,
בְּאוֹבֵב, בְּבוֹת וּבִשֵּׁם,
גָּבֶס, גָּרֵב, גְּלִידָה, גָּפֹן,
דְּבָק, דְּלֵק, דְּלֵת, דְּפֹן,
הֶגָה, הַרִי-גַעֲשׂ, וְרֵד,
וּ, וְנִיל, וִילּוֹן וְזָרֵד,
זִיקִיּוֹת, זְכוּכִית וְזָבֵל,
חֵלֶד, חֲזֵלוֹן וְחֻבֵּל,
טֵלְפוֹן, טְרוֹמְבוֹן, טִפְטֻפֶּת,
יֵן, יְהֵלוֹם, כְּסָפֶת,
כּוֹבֵעַ, כּוֹנֵנִית, כּוֹרֵת,
לוֹחַ, לְטָאָה, מַחְבֵּרֵת,
מְשִׁי, מְזוּדָה, מְבַרְשֵׁת,
נַעַל, נֶר, נְחֹשׁ, נְבֻרְשֵׁת,
סֵלֶק, סִיד, סְבִיבוֹן וְסֶרֶט,
עַז, עַמּוּד, עֶקְרֵב, עוֹפְרֵת,
פּוֹל, פְּרוּהַ, פָּנֶס וּפֹסֶל,
פִּמְפִּיָּה, פֶּרְקֵט, פְּלֵאפֶּל,
צָב, צְפָרְדֵּעַ, צוּק, צִלְחַת,
קִיר, קְמָקוֹם, קֶפּוּד, קִלְחַת,
גַּם רְמָקוֹל, רוֹבֵה, רְחִים,
שׁוּם, שְׁלֵחַן, שְׁרִיוֹן, שְׁנִים,
תֶּף, תּוֹתַח, תַּפּוּחַ, תַּעַר...
אֲבֵל לְמִרְבֵּה הַצַּעַר
לֹא שִׁבְעֵתִי לוֹ רַק פַּעַם!

...וְטְרָמִיט שְׁנֵי פִרְשׁ:
- בְּדִיאָטָה אֵין שׁוּם טַעַם.
בּוֹא נְזַלֵּל כָּל מָה שֵׁיִשׁ!

Борис Заходер

Кит и Кот

В этой сказке
Нет порядка:
Что ни слово -
То загадка!
Вот что
Сказка говорит:
Жили-были КОТ и КИТ.
КОТ - огромный, просто страшный!
КИТ был маленький, домашний.
КИТ мяукал. КОТ пыхтел.
КИТ купаться не хотел.
Как огня воды боялся.
КОТ всегда над ним смеялся!
Время так проводит КИТ:
Ночью бродит,
Днем храпит.
КОТ Плывет по океану,
КИТ Из блюда ест сметану.
Ловит КИТ Мышей на суше.
КОТ На море бьет Баклуши!
КИТ Царапался, кусался,
Если ж был неравен спор -
От врагов своих спасался,
Залезая на забор.
Добрый КОТ
Ни с кем не дрался,
От врагов Уплыть старался:
Плавниками бьет волну
И уходит В глубину...
КИТ Любил залезть повыше.

לפי עלילת מעשייה של בוריס זְחוּדֶר "לזיתן וחתול"

כריש ותיש

אין באגדה זו סדר,
רק חידות, ובין היתר
מספר (נגיע חישי):

חיו תיש וכריש.

הכריש קטן, ביתי,
והתיש – מפלצתי,
הוא גדול כלויתן,
כמו כריש ענק לבן.

הכריש פעה, זלל
וימרחיצה סבל,
כמו מאש ברח ממים,
הם גרמו לו "פיק ברפים!"
השעיר תמיד צחק
על הפחד של הדג.

הכריש כה מבלה:
פיו בעשב ממלא,
מתהלק לו שתי וערב.
והתיש דג עד ערב.

הכריש בועט, נוגח,
אך אם קרב נראה אבוד,
הוא תמיד מוצא לו דרך -
מחפש בסבך חסות.

והתיש רב הכח,
אין סבה בכלל לברוח:

Ночью Песни пел на крыше.
Позовешь его:
- Кис, кис! -
Он охотно Спрыгнет вниз.
Так бы все и продолжалось,
Без конца, само собой,
Но Развязка приближалась:
В море Вышел Китобой.
Зорко смотрит Капитан.
Видит - в море
Бьет фонтан.
Он команду подает:
- Кит по курсу!
Полный ход!
Китобой
Подходит к пушке...
Пушки - это не игрушки!
Я скажу Начистоту:
Не завидую КИТУ!
- Мама! -
Крикнул китобой,
Отскочив от пушки. -
Что же это?..
Хвост трубой...
Ушки на макушке...
Стоп, машина!
Брысь, урод!
Эй, полундра:
В море - КОТ!
- Успокойся!
Что с тобой?
- Я, - кричит, - не котобой!
Доложите капитану -
Я стрелять в кота не стану!
Наказать я сам готов
Тех, кто мучает котов!

בְּזָנַב מִכָּה גָּלִים
וְצוֹלֵל לְעִמְקִים.

כָּה הִזָּה נִמְשָׁף הָאָרֶחַ
שֶׁל חַיִּיהֶם עַד עוֹלָם,
אֶלְמֵלִי מִקָּרָה הַכָּרַח:
דִּגְיָם יֵצְאוּ לָיִם.

רַב-חוֹבֵל לֶקַח מִשְׁקֶפֶת...
דְּמוֹת גְּדוּלָה בַיָּם נִשְׁקֶפֶת.
מֵעֲלֵיהָ מִתְמַרֵּוֹת
לְשָׁמַיִם שְׁתֵּי קִשְׁתוֹת.
- כָּל יָדַיִם לְסִפּוֹן!
לְצִלְצָל
"הֵכֵן כּוּוֹן!"
הַתּוֹתֶחֶן הוּא אִישׁ בְּצוּעָה...
הַתּוֹתֶחַ - לֹא צַעְצוּעַ!
וּבִתְיֹשׁ לְקִנָּא
אִין סִבָּה, אֲנִי מוֹדָה.

- אִמָּא! -
הַתּוֹתֶחֶן צַעֵק
בְּרִטוּט שְׁנַיִם. -
מַה זֶה?
הוּא שְׁעִיר, עֵנֶק,
לְרֹאשׁוֹ קֶרְנַיִם!...
אוּי! חֶמֶס!
אִיךָ הוּא הַעֲזָז?
צָא, דַּחְלִיל!
בְּמַיִם עֲזָ!
- הִרְגַע כָּבֵר,
אֵל תִּגְזִיִּם!
- אֲנִי לֹא דִיג עֲזִיִּם!
רַב-חוֹבֵל,
לְכָאן! רְאֵה:
עֲזָ בְּמַיִם! מַה קוֹרָה?

«Всем-всем-всем! -
Дрожа, как лист,
Телеграмму шлет радист. -
Всем-всем-всем!
На нас идет
Чудо-Юдо Рыба-Кот!
Тут какая-то загадка!
В этой сказке нет порядка!
Кот обязан жить на суше!
SOS (Спасите наши души!)»
И в ответ На китобазу
Вертолет Садится сразу.
В нем Ответственные лица
Прилетели из столицы:
Доктора, Профессора,
Медицинская сестра,
Академик по Китаю,
Академик по Котам,
С ними семьдесят студентов,
Тридцать пять корреспондентов,
Два редактора с корректором,
Кинохроника с прожектором,
Юные натуралисты
И другие специалисты.
Все на палубу спустились,
Еле-еле разместились.
Разбирались Целый год -
Кто тут КИТ
И где тут КОТ.
Обсуждали, не спешили.
И в конце концов
Решили:
«В этой сказке нет порядка.
В ней ошибка, Опечатка:
Кто-то, Против всяких правил,
В сказке буквы переставил,

יש לשפט מתעללים
בעזים וחתולים!

– "לכלם!"

רועד כמו קפיץ
אלחוטן מברק מפיץ.
- בא עלינו כברק
נס-מפלצת-תיש-דג.
אין באגדה זו סדר,
תישים רועים בעדר!
S.O.S.: חמלו עלינו
והצילו נשמותינו!"

ולקריאתם מיד
ממרום מסוק נחת.

באו בו מהבירה
אחראים על כל צרה:
הסטוריונים לחיות,
שני רופאים עם אחיות,
רב-ממחה בתחום פרישים,
רב-ממחה בתישים,
שתי קבוצות של ספורטאים,
ושמונים עתונאים,
פיזיקאי מ"טכניון"
ובמאי מתיאטרון,
ילדים מחוג לטבע,
ראש העיר של באר שבע,
ועדת חוץ מהכנסת
ושכנה מהמרפסת.

לספון כלם ירדו
ובקשי הסתדרו.
וסקרו ענין רגיש:
מי כאן תיש,
מי פריש?

Переправил «КИТ» на «КОТ»,
«КОТ» на «КИТ», наоборот!»
Ну, И навели порядок:
В сказке больше нет загадок.
В океан Уходит КИТ,
КОТ на кухне Мирно спит...
Все, как надо, Все прилично.
Сказка стала - на «отлично»!
Всем понятна и ясна.
Жаль, Что кончилась Она!..

הַתְּנַפְחוּ, גְבוֹת הַרִימוּ,
לְבַסּוֹף כָּלֵם
הַסְכִּימוּ:

אֵין בְּאַגְדָּה זוֹ סֵדֶר:
הַסּוֹפֵר יָשֵׁב בְּחֶדֶר
עַל חֵיוֹת כָּתֵב בְּלֵיל,
בֵּין שְׁמוֹת הוּא הַתְּבַלְבֵּל -
בֵּין הַתִּישׁ לְכָרִישׁ
וְלַהֲפֹה. עֵסֶק בִּישׁ!
כִּךְ כָּל הַמַּמְחִים אָמְרוּ.
אֶת הָאַגְדָּה שִׁפְרוּ -
לְכֹלֵם כְּעֵת בְּרוּרָה,
רַק חֶבֶל שְׁנַגְמָרָה!

Борис Заходер

Из перевода книги Люиса Кэролла "Алиса в стране чудес"

Кот сказал бедной
мышке: - Знаю я
понаслышке, что
у вас очень тонкий,
изысканный вкус,
а живете вы в норке
и глотаете корки.
Так ведь вкус
ваш испортиться
может, боюсь!
Хоть мы с вами, соседка,

בוֹרִיס זְחוּדֶר

מתוך תרגום לרוסית "הרפתקאות אליס בארץ הפלאות" מאת לוויס קרול

הַחֲתוּל
כִּךְ אָמַר לְעֵכָבֶר:
"כִּכְּבֵר שְׁמַעְתִּי
שְׁמוּעוֹת בְּעֵבֶר:
טַעֲמָךְ, כִּךְ אוֹמְרִים, הוּא עֵדִין וּמוֹפְתִי.
אֶךְ אוֹכֵל אֶתְּהָ
קְרוֹם שְׁעוּרָה
וְשׁוֹכֵן בְּחֶשֶׁכֶת
מְאוּרָה,
(וְעֵתִיד טַעֲמָךְ
מִדְּאִיג, בְּטַח, אוֹתִי.)
אֶף-עַל-פִּי שֶׁעַד כֹּה בְּאַקְרָאִי

встречаемся редко,
ваш визит я бы счёл
за особую честь!
Приходите к обеду
в ближайшую
среду! В нашем
доме умеют со
вкусом поесть!..

...

Но в столовой
у кошки даже хле-
ба ни крошки...

Кот сказал:
- Пустяки!

Не волнуйтесь,
мадам! Наше
дело котово -
раз, два, три,
и готово -
не успеете
пикнуть,
как на
стол
я по-
да-
м
!

Борис Заходер

זֶה אֶת זֶה רַק פְּגִשָּׁנוּ, וְדַאי,
רַב כְּבוֹד לִי אוֹתְךָ לְהִזְמִין,
כִּי מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְסַעֵד
אֲרוּחַת צְהָרִים בְּהוֹד -
אֲתַכְבֵּד בְּאוֹרַח
עִם טַעַם עֲדִין!
...לֹא רוֹאֵה הָעֵכָבֶר בְּבִקּוּר
עַל שְׁלֶחַן הַחֲתוּל אֶף פְּרוּר.
"אֵין דְּבָר!
אֵל תִּדְאָג,
הַמְנָה...
עוֹד לִפְנֵי
נִשְׁתַּשְׁמִיעַ
צִיּוּץ

(כָּל חֲתוּל -

נִשְׁף מֵהִיר וְחֲרוּץ)

... כָּבֵר תִּהְיֶה

לְגִישָׁה

מִו-

כְּנֶה

!"

לפי רעיון של בוריס זחודר

Мохнатая азбука

В азбуке этой - Увидите сами! -
Буквы живые: С хвостами, С усами,
Бегать умеют они И летать,
Ползать и плавать, Кусать и хватать...
Буквы - мохнатые, Буквы - пернатые,
Стройные буквы И даже горбатые,
Добрые, Злые, Наземные, Водные -
Кто же они? Догадались?

- Животные!

Азбука Пусть начинается С АИСТА -
Он, Как и азбука, С «А» начинается!
Взгляну На АНТИЛОПУ-ГНУ

И потихонечку вздохну:

- Зачем, зачем Везли в Европу

Такую Антиантилопу?!!

Никакого Нет резона

У себя Держать БИЗОНА,

Так как это жвачное

Грубое и мрачное!

ВЕРБЛЮД решил, что он - жираф,

И ходит, голову задрал,

У всех Он вызывает смех,

А он, Верблюд, плюет на всех!

- Что невесел, ВОРОБЕЙ?

- М ало Стало Лошадей!

Трудно нынче Воробью

Прокормить свою семью!

Как это принято у змей

Кусают за ногу ГАДЮКИ,

А потому При встрече с ней

Берите, дети, ноги в руки!

Давно я не встречал ГАДЮКИ.

И что-то не скучал В разлуке!

Старый Ёж В лесах Кавказа

האלף-בית המזנב

אלף-בית הזה מדהים,

אותיות מלאות חיים,

לעשות יודעות הכל:

לטפס, לרוץ, לזחל.

יש להן פרווה, זנב,

יש שפם, סנפיר, כנף.

אכזריות – אל תתקרבו!

ושקטות, טובות הלב.

מי הן? יש אולי פתרון:

הן כלן חיות! נכון?

אריה

"אלף" בין האותיות ראשונה,

היא למלך החיות נתונה.

רעמה שלו היא אות גדול לכם,

לא פשוט לאיל מאריה לברח.

בונה

בונה הוא עוד סוג בעלי החיים.

שנים גדולות וחדות לבונים.

הם מענפים בית-הספר בונים.

מתחת למים - כניסה לאורחים.

גמל

גמל לזירפה כאלו אח:

לשניהם צואר עד מאד מאריך.

גמל במדבר מסתפק בקוצים,

זירפה לוטסת עלי העצים.

דרבן

ביער פגש הקפוד בדרבן:

"אתה במראה פזה באת לכאן!

פלה בקוצים עד זנבה, פה נורא..."

Как-то встретил ДИКОБРАЗА.

- Ну и ну! - воскликнул Ёж.

На кого же ты похож!

Это зверюшка вполне безобидная,

Правда, наружность у ней незавидная.

Люди бедняжку назвали - «ЕХИДНА».

Люди, одумайтесь! Как вам не стыдно?!

- Что ж ты, ЁЖ, такой колючий?

- Это я на всякий случай:

Знаешь, кто мои соседи?

Лисы, волки и медведи!

Мне очень нравится ЖИРАФ -

Высокий рост и кроткий нрав.

Жирафа - он ведь выше всех -

Боятся даже львы.

Но не вскружил такой успех Жирафу головы.

Легко ломает спину льву Удар его копыта,

А ест он листья и траву - И не всегда досыта...

Мне очень нравится Жираф,

Хотя боюсь, что он неправ!

Не знает ни снега, Ни вьюги,

Он и родился и вырос На юге.

К пальмам И к южному небу Привык

ЗЕБУ, Хотя он всего только бык.

И лучший друг

Честно скажет: - Ты - ИНДЮК!

Вот КАБАН. Он дик и злобен,

Но зато вполне съедобен.

Есть достоинства свои

Даже у такой свиньи!

Носит Мама-КЕНГУРУ

В теплой сумке Детвору,

А ребятки-кенгурятки

Целый день Играют В прятки!

Всю жизнь в воде проводит КИТ,

Хотя он и не рыба.

- לך נא, חברי, הסתכל במראה.

היפופוטם

בשם זה היה הוא מוכר כבר מזמן,

כי כך הוא נקרא בעבר ביוון,

ושמו בעברית – מאותו המקור,

אנחנו קוראים לחיה סוס-היאור.

אבל ברוסית, למשל, שמו שונה,

שם הוא "בהמות" כי להן הוא דומה:

אוכל עשבים, ופרסות לרגליו,

כמו כל בהמה, רק כבד, עז ורב.

ו??? ו?

אין שם של חיה שמתחיל באות "ו",

אך יש שם רופא שאשמיע עכשו,

ותקף תבינו כיצד הוא נבחר:

רופא החיות נקרא וטרינר.

זאב

כמובן, הזאב לא כל כך נחמד,

כי זאב הוא טורף מספר אחד,

מחסל חיות חולות למרבה הצער,

אך מונע באופן זה מגפות ביער.

חתול

החתול – מופת החם והרכות,

שר שירים ואוהב לשחק בחוט.

הדעה הזאת בכל מקום מפרת.

רק לעכברים ישנה דעה אחרת.

טוּס

עוף טוּס נולד עם פגם:

באמת, הוא לא חכם,

קול מגעיל, אך רק יפתח

את זנבו – הפגם נשכח.

Он в море ест и в море спит,
За что ему - спасибо:
Тесно было бы на суше
От такой огромной туши!
За стеклом свернулась КОБРА.
Смотрит Тупо и недобро.
Видно с первого же взгляда:
Мало мозга, Много яда.
Считался ЛЕВ царем зверей,
Но это было встарь.
Не любят в наши дни царей,
И Лев - уже не царь.
Душил он зверски всех подряд,
Свирепо расправлялся,
А правил плохо, говорят.
С делами не справлялся.
Теперь сидит он присмирив,
И перед ним - ограда.
Он недоволен, этот Лев,
Но так ему и надо!
Спросил у Кенгуру:
- Как выносишь ты жару?
- Я от холода дрожу! -
Кенгуру сказал МОРЖУ.
Кто НОСОРОГУ Дорогу Уступит,
Тот, несомненно, разумно поступит.
Любо толкаться ему, толстокожему,
А каково Бедняге прохожему?
Как хорошо, что такие невежи
Будут встречаться Все реже и реже!
ОБЕЗЬЯНКИ- Наши предки, ваши предки
На одной качались ветке,
А теперь нас держат в клетке.
Хорошо ли это, детки?
До чего красив ПАВЛИН!
У него Порок Один:

יָעַן
בְּסִפְרוֹת וּבְפִי הָעָם
בֵּת-יַעֲנֵה נִקְרָה הוּא גַם.
הַיָּעַן – הוּא עוֹף מְאֹד גְּדוֹל,
אֶךְ לַעוֹף הַיָּעַן אֵינוֹ יָכוֹל -
בְּמִקּוֹם זֶה הוּא רֵץ מְאֹד מְהֵר;
מִבְּעֵיטָת רִגְלָיו פּוֹחֵד נִמְר.
כָּל־בַּיִם
הוּא לֹא כָּל־בַּיִם – כָּל־בַּיִם,
וְלֹא גַר בְּבֵית חָם.
כָּל־בַּיִם גַּר בְּצִפּוֹן,
נָח בְּנִחַת עַל קֶרְחֹן.
קָר אֵינוֹ נִכְנָס לְגוֹף
בְּשִׁכְבֹת שְׁמֹן עֲטוּף.
יֵשׁ דְּגִים בְּשִׁפְעֵ שָׁם,
אֶךְ גַּם דֵּב לְבֵן קָיָם!
לַיִתָּן
אִם הוּא יַחְלִיט לַחֲיוֹת בִּיבְשָׁה,
לְמִצָּא מְקוֹם לוֹ – מְשִׁימָה קִשָּׁה.
כִּי כָּל כָּהָ עֲצוּמָה הִיא הַחַיָּה,
שֶׁלֹּא תִהְיֶה לְאַחֲרִים מַחִיָּה.
לְכֵן הִיא כָּל הַזְּמַן נִמְצָאת בַּיָּם,
וּלְדָגִים לֹא מִפְרִיעָה הִיא שָׁם.
הַפֶּרֶטְנִים שֶׁהַחַיָּה הַזֹּאת אוֹכֵלָת
אֶפְשֶׁר לְרֹאוֹת רַק בְּזִכּוּכִית מְגֻדֵּלֶת.
מִרְמִיטָה
מְכַרְסֶמֶת וְלוֹעֶסֶת
שֶׁרָשִׁים, פְּרוֹת וְעֹשֵׁב
וְכַדִּי לְהִזְהִיר חֶבֶר
הִיא שׁוֹרְקֶת: נוֹס מְהֵר!
כְּשֶׁהַחֶרֶף מִתְקַרֵּב
וְכָל צֶמַח כָּבֵר חֶרֶב -
לְתוֹךְ מְאוּרָה נִכְנָסֶת

Вся павлинья Красота
Начинается С хвоста!
- Если сможешь, угадай,
Что нам скажет ПОПУГАЙ
- То и скажет, полагаю,
Что вдолбили попугаю!
Этот зайчик - наш земляк -
Называется РУСАК!
Больше всех на суше он,
Очень, очень добрый СЛОН.
Видно, даже у зверей
Тот и больше, кто добрей!
Бедный СТРАУС! Несчастнее Нету Отца:
На гнезде Он сидел и сидел без конца
Терпеливо Упорно, Упрямо...
Из яйца Наконец
Появился Птенец -
И захныкал: - А где моя мама?
ТАПИР навек повесил нос,
Грустит он об одном:
Он собирался стать слоном,
Да так и не дорос...
ТИГР: Решетка На нем нарисована четко.
И очень к лицу Людоеду решетка!
Вызывает удивленье
Прилежание тюлень:
Целый день Лежит ТЮЛЕНЬ,
И ему Лежать не лень!
Жаль, тюленью прилежание -
Не пример для подражания!
- Я по совести скажу:
Плохо, плохо мне, УЖУ, -
Очень гадок я на вид...
А ведь я - не ядовит!
Только ночью Страшен ФИЛИН.
А при свете – Он Бессилен!

וְתִישֵׁן שָׁם מֵעַתָּה
עַד אָבִיב שְׁנַת-מְרִמִּיטָה.

נִמְר
כְּשֶׁצָּבַע חַיּוֹת הַטֶּבַע,
כָּבֵר כְּמַעַט נִגְמַר לוֹ צָבַע,
וְנִמְר יֵצֵא מִכְתָּם
מִזְנֵב וְעַד שֶׁפָּם.
כַּמָּה טוֹב לְהִיּוֹת צָבוּעַ!
(יֵשׁ חַיָּה בְּשֵׁם צָבוּעַ):
קַל לְטַרְף לְאָרֵב
לֹא נִרְאָה גַם מְקַרֹּב.
(יֵשׁ עוֹד סוּג שֶׁל הַנֶּמֶר,
הוּא כְּלוֹ שְׁחוֹר – פְּנִתֵר.)

סוֹס
בֶּן-אָדָם אֶת הַסּוֹס בֵּית.
לֹא נִמְצָא סוֹס-הַיֵּבֶר קָעַת.
כְּדִי לְחַרֵּשׁ, לְשֵׂאת וּלְנַסֵּעַ
יֵשׁ לְעִזְרָתָנוּ עֵכָשׁ מְנוּעַ,
אֶךְ מִדַּת כַּחוֹ נִשְׁאַרְהָ עֵדוּן
"כַּח-סוֹס", וְבְרוּר מִנִּין.

עֵיט
מֶלֶךְ הָעוֹפוֹת הוּא עֵיט.
עַל הַצּוּק בּוֹנֶה לוֹ בֵּית.
וְרוֹאֶה עֵכָבֵר מִצּוּק
(נֶשֶׁר – עוֹף מְאוֹתוֹ סוּג).

פִּיל
בִּיבְשָׁה הוּא גְדוֹל מְכֹלָם
וְחִזְק מִמֶּנּוּ רַק בֶּן-אָדָם,
הַפּוֹשֵׁעַ שְׁמָאִים עָלָיו
בְּרוּבָה שְׁלוֹ בְּשִׁבִיל הַשְּׁנֵהב.

Львы и тигры Приручаются.
Это редко, но случается.
Но никто еще пока
Приручить не смог ХОРЬКА.
Слава богу, Что хорек
Очень маленький зверек!
Зачем Такой носище ЦАПЛЕ?
Затем, Чтоб цапли Рыбок цапали!
ЧЕРЕПАХА всех смешит,
Потому что не спешит.
Но куда Спешить тому,
Кто всегда в своем доме?
Очень громко лает,
ШАВКА Очень твердо знает:
Тот, кто громче Скажет «гав»,
Тот всегда И будет прав!
Нет у ШАКАЛА Ни в чем недостатка:
Внешность гиены, Лисья повадка,
Заячья смелость, Волчий оскал, -
Что же еще он там плачет, Шакал?
Хватать, глотать Умеют ЩУКИ -
Другой Не нужно им науки!
Я про страуса, Про ЭМУ,
Написал бы вам Поэму,
Но никак я не пойму:
Эму он Или эму?!

Откровенно признаю:
Зверя нет На букву «Ю».
Это - ЮЖНЫЙ КТОТОТАМ.
Я его Придумал сам!
С виду Очень грозен ЯК,
А ведь он - большой добряк:
Говорят, На нем в Тибете
Смело ездят Даже дети!

צב
לְצַב לְמַהֵר אֵין סִבָּה אוֹ תְרוּץ,
הוא לְעוֹלָם לֹא תִסְפִּים לְרוּץ,
כִּי יֵשׁ לוֹ זְמַן – עוֹנָה, עוֹד עוֹנָה
וְכֵן הִלָּאָה... הוא חֵי 300 שָׁנָה
וּבְלִי סִפֵּק עוֹד יִרְאֶה עַל מִסָּךְ
אֵיךְ לְמַאֲדִים בֶּן-אָדָם צָנַח.

קִנְגוּרוֹ
קִנְגוּרוֹ לֹא יִפְחַד
שְׂכִיסוֹ הוא יֵאָבֵד,
כִּי שׁוֹמֵר מְכַל מְשָׁמֵר
עַל הַכִּיס תִּינּוֹק מְסִתֵּר.

רָאֵם
שְׁנֵי סִיפּוֹת עַל רֹאשׁ הַצְּבִי -
נִשְׁקֵם מִסִּכּוֹן קָרְבִי.
כֹּל אוֹיֵב צְרִיךְ לְדַעַת:
בְּרָאֵם אֶסוּר לְגַעַת!

שְׁקִנְאִי
לְשְׁקִנְאִי הַשֵּׁק חֲשׂוּף -
עַל הַרְאֵשׁ, לֹא בְתוֹךְ גּוּף.
וְאֵם דָּג נִתְפָּס בְּשֵׁק,
לֹא יֵצֵא כְּבֵר, אֶל תִּדְאָג!

תָּאוֹ
לְתָאוֹ יֵשׁ זוּג קָרְנִים,
אֶךְ כְּפוּפּוֹת הֵן לְאַחֹר,
כִּי מִסְפִּיק לוֹ בְּרִגְלָיִם -
גַּם אֲרִיֶּה פּוֹחַד מְשׁוֹר.
תָּאוֹיִים תְּמִיד נְחִים
בְּבִצּוֹת וְאַגְמִים.

Сказка про доброго носорога

מעשׂיה על קרנף טוב הלב

Жил-был Носорог,
На других непохожий:
Носорог
С удивительно тонкой кожей.
В джунглях жил,
Среди хищных зверей,
А кожа была у бедняги
Действительно
Тоньше бумаги
И очень, очень чувствительна!
С виду он был
Носорог носорогом,
Что
Говорит
О многом...
Ноги как тумбы,
Чудовищная голова,
Рог на носу
Или даже, кажется, два!
Но
Хорошего носорога
Не прошибешь и дубиной,
А он
Еле-еле мог
Стерпеть укус комариный;
Погладят его против
шерсти -
И это его огорчает...
Таких мелочей Носороги,
Как правило, не замечают!
Прут напролом носороги,
Не разбирая дороги!

היה הִיה קרנף
לא דומה לאפ אחד
מקרנפים,
כי הִיה לו עור דק במיוחד.
הוא חי בג'ונגל
בין חיות טורפות,
אך למרבה הצער
הִיה לאמלל
עור באמת דק מנִיר
ומאד מאד רגיש!

במבט ראשון ממרחק
הוא נראה כמו כל קרנף,
וזה כבר
רמז לא דק...
רגלים כמו עמודים,
ראש מפלצתי, ובין עינים
על האף קרן
או אולי שתיים!

בקרנף אמתתי גם באלה
לפגע – משימה לא קלה,
אך ההוא
בקשי הִיה יכול
עקיצת יתוש לסבל;
קש'לטפו אותו
כנגד כוון שער -
הוא התעצב...
לדבר פִזָה של מה בכך
קרנף רגיל לא ישים לב!
קרנפים רגילים למחר
באפן לגמרי עור!

Любят
Топтать и давить,
Мять и крушить
Носороги.
Кто на пути попадется -
Не глядя,
Раздавят в лепешку...
А этот
Чудак Носорог
Не мог раздавить и кошку!
Этот
Чудак Носорог
С кожей тонкой
Разных мышат-лягушат
И то обходил сторонкой!
— Я, - говорит, - не могу!
Пусть все
Как хотят поступают,
Но,
По-моему,
Им неприятно,
Когда на них
Наступают!
Толстокожие братья
Стали срамить Носорога:
— Это же черт знает что!
Носорог-недотрога!
— Вспомни, кто ты такой!
— Одумайся, тонкокожий!
— Ты ведь позоришь не только
себя -
Весь наш род Носорожий!..
— Ох, - отвечает чудак, -
Я с вами, братцы, не спорю!
Я просто не знаю,
Как

הם אוהבים
לְדַרְךָ וְלִרְמֵס,
לְדוּשׁ וְלְדָרֵס...
כְּאֵלֶּה הֵם, הַקְרָנְפִים.
מִי שֶׁנִּקְלַע בָּהֶם בְּדַרְכֵיכִים -
בְּלִי לְשִׁים לֵב,
דְּשִׁים כְּאֵלוֹ זֶה שֶׁבָּלֹל...
וְהוּא,
הַקְרָנֶף הַמְשֻׁנָּה,
לֹא הָיָה מְסַגֵּל לְדוּשׁ אֶפְלוֹ חֲתוּל!
הַקְרָנֶף
הַמְשֻׁנָּה הַזֶּה,
בְּעַל עוֹר דִּקְדֵק,
עֶקֶף בְּזֵהִירוֹת
אֶפְלוֹ רֵאשִׁנִים וְדָגִי-רִקֵק!
- אֲנִי לֹא יְכוּל! - אָמַר.
- כָּל אֶחָד שִׁיתְנַהֵג
כְּמוֹ שֶׁהוּא חָשׁ,
אָךְ, לְדַעֲתִי,
לְבַעַל-חַיִּים לֹא נָעִים
כְּאִשֶׁר מִיִּשְׁהוֹ
אוֹתוֹ דָּשׁ!
אֲחִיו עֲבִי-עוֹר הִתְחִילוּ לְבִישׁ אוֹתוֹ,
תְּחַבּוּ אֶת הָאֵף:
- זֶה לֹא מִתְקַבֵּל עַל הַדַּעַת!
אל-תִּגַּע-בִּי-קְרָנֶף!
זְכֹר מִי אַתָּה, יְלָד!
הִתְעַשֵּׂת, דִּקְדֵק-עוֹר!
אַתָּה מְכַלִּים
לֹא רַק אֶת עֲצָמְךָ,
אֲלֵא אֶת כָּל שִׁבְט
הַקְרָנְפִים!..
- הוֹ! - עֲנָה הַמְשֻׁנָּה, -
אֲנִי לֹא מִתְנַפֵּחַ עִמָּכֶם,

Помочь вашему горю!
Я понимаю вас,
Я ведь тоже
Зверь по натуре,
Но только я
Кое-что
Испытал на собственной шкуре...
Тем и окончился спор.
И чудак
С улыбкою кроткой
В чащу лесную ушел
Своей
Осторожной походкой.
Дружит он с птичкой Калау,
С братьями
Редко встречается
И,
Говоря между нами,
Не особенно огорчается!

Корней Чуковский

Телефон

У меня зазвонил телефон.
- Кто говорит?
- Слон.
- Откуда?
- От верблюда.
- Что вам надо?
- Шоколада.
- Для кого?

חֲבֵרָה,
אָנִי פֶּשׁוּט לֹא יוֹדֵעַ
אֵיךָ לַעֲזֹר לָכֶם!
אָנִי מֵבִין אֶתְכֶם,
הֲרִי גַם אָנִי
חָיָה מִטֻּבֵּעַ שְׁלִי,
אָבֵל אָנִי דֹבֵר מָה
הֲרֹגְשָׁתִי בְּעֵצְמִי, בְּעוֹרִי...

וּבִקְרֵי הַסִּתִּים הוֹכִיחַ.
וְהַקְרִנָּה הַמְשֻׁנָּה בְּצַעַר,
בְּחִיוֹךְ שְׁפֵל-רוּחַ
הַלֵּךְ לְסִבְיָה הַיַּעַר
בְּהַלִּיכָה זְהִירָה מְאֹד.
יֵשׁ לוֹ שֵׁם חֲבֵרָה – צְפוּר בְּשֵׁם קָלָה,
וְאֵת אַחִיו
הוּא פּוֹגֵשׁ רַק לַעֲתִים רְחוּקוֹת
(בִּינֵינוּ לְבֵין עֵצְמֵנוּ נוֹדָה)
לֹא כָל כָּךְ
מִצְטַעַר עַל כָּךְ!

קורניי צ'וקובסקי

לפי עלילת שיר ילדים של קורניי צ'וקובסקי "הטלפון"

הטלפון

אֵז הַשְּׁמִיעַ הַטֵּלְפוֹן צָלִיל.
- מִי מְדַבֵּר? – פִּיל.
- אֵיפֹה אַתָּה נִמְצָא?
- עִם סוּס-הַיָּאֹר בְּבִצָּה.
- מֵה רְצוֹנְךָ, פִּיל נִכְבֵּד?
- חֶסֶר לָנוּ כָּאֵן שׁוֹקוֹלָד.
- יִסְפִּיק חֲצִי טוֹן, כַּמּוּבָן,
וְקִצָּת לְפִילוֹן הַקָּטָן.

- Для сына моего.
- А много ли прислать?
- Да пудов этак пять.
Или шесть:
Больше ему не съесть,
Он у меня ещё маленький!
А потом позвонил
Крокодил
И со слезами просил:
- Мой милый, хороший,
Пришли мне калоши,
И мне, и жене, и Тотоше.
- Пстой, не тебе ли
На прошлой неделе
Я выслал две пары
Отличных калош?
- Ах, те, что ты выслал
На прошлой неделе,
Мы давно уже съели,
И ждём не дождёмся,
Когда же ты снова пришлѐшь
К нашему ужину
Дюжину
Новых и сладких калош!
А потом позвонили зайчатки:
- Нельзя ли прислать перчатки?
А потом позвонили мартышки:
- Пришлите, пожалуйста, книжки!
А потом позвонил медведь
Да как начал, как начал реветь.
- Погодите, медведь, не ревите,
Объясните, чего вы хотите?
Но он только "му" да "му",
А к чему, почему -
Не пойму!
- Повесьте, пожалуйста, трубку!

- לאיזו כמות הוא זקוק?
- למאה קילו בדיוק
או אולי מאה וחמש...
אל תשלח את כל מה שיש.
יותר לא יספיק לאכל:
הילד עוד לא גדול...

אחר כך טלפן התנין:
- אני מהבקר ממתין
עד לשעת צהרים.
שלח לנו נא ערדלים
בשבילי, לאשתי, לבני חיים! (*
- המתן! השכחת,
לפני כשבוע
שלחתי לך,
כשבקשת סיוע,
זוגות ערדלים טובים ויפים?
- הא, מה ששלחת לפני כשבוע
מזמן כבר בתוך קבואתינו בלוע
אנחנו בקצר-רוח
מצפים למשלוח
"לארוחת תנינים
זוגות נוספים מתוקים."

ואז התקשרו ארנבות:
- רגלינו זקוקות לכפפות!

ואחריהם קוף:
- שלח נא לילדי מקרוסקופ!

אחר כך גם הדב התקשר,
ונוער, ונוער, ונוער...
- הפסק נא, מר דב, לנוער,
הסבר לי, במה יש מחסור?
אך הוא רק גועה וגועה,
כאלו פרה במרעה...

А потом позвонили цапли:
- Пришлите, пожалуйста, капли:
Мы лягушками нынче объелись,
И у нас животы разболелись!
А потом позвонила свинья:
- Пришлите ко мне соловья.
Мы сегодня вдвоём
С соловьем
Чудесную песню
Споём.
- Нет, нет! Соловей
Не поёт для свиней!
Позови-ка ты лучше ворону!
И снова медведь:
- О, спасите моржа!
Вчера проглотил он морского ежа!
И такая дребедень
Целый день:
День-ди-лень,
День-ди-лень,
День-ди-лень!
То тюлень позвонит, то олень.
А недавно две газели
Позвонили и запели:
- Неужели
В самом деле
Все сгорели
Карусели?
- Ах, в уме ли вы, газели?
Не сгорели карусели,
И качели уцелели!
Вы б, газели, не галдели,
А на будущей неделе
Прискакали бы и сели
На качели-карусели!
Но не слушали газели

- די, לחץ על כפתור "נתוק"!

אחריו מצלצל יגואר:
- עזר לי! בלעתי עכבר!
לא מה שאתה חושב:
בלעתי עכבר מחשב...

נחש-בריח שואל:
- איך שבלולים לבשל?
אני מתקשר מחו"ל.
- הורד ישומון "שבלול".

אחר כך עגור התודה:
לא שמר הוא על המדה,
הרבה ראשנים הספיק לאכל,
והם ממשיכים לגדל.

ושוב דב קורא בקול רם:
- הצילו מהר סוס-הים!
הוא בלע קפוד-ים בטעות...
- אני מחפש אפשרות!

כל מיני הבלים כל היום -
טילי-בום, טילי-בום, טילי-קום...

לא מזמן התקשר חזיר:
- רציתי לשיר עם זמיר!
אני אלמד אותו שיר
ויחד אחר כך נשיר
אצלנו בדיר הישן.
- לא, לך לחפש לך תן!

אחר כך צלצלה גורילה:
- האמנם באמת, חלילה,
נשרפה כליל קרוסקלה?
- מה, אחז בך טרוף, גורילה?

И по-прежнему галдели:

- Неужели

В самом деле

Все качели

Погорели?

Что за глупые газели!

А вчера поутру

Кенгуру:

- Не это ли квартира Мойдодыра?

Я рассердился да как заору:

- Нет! Это чужая квартира!!!

- А где Мойдодыр?

- Не могу вам сказать...

Позвоните по номеру сто двадцать пять.

Я три ночи не спал,

Я устал.

Мне бы заснуть,

Отдохнуть...

Но только я лёг -

Звонок!

- Кто говорит?

+ - Носорог.

- Что такое?

- Беда! Беда!

Бегите скорее сюда!

- В чём дело?

- Спасите!

- Кого?

- Бегемота!

Наш бегемот провалился в болото...

- Провалился в болото?

- Да!

И ни туда, ни сюда!

О, если вы не придёте,-

Он утонет, утонет в болоте,

Умрёт, пропадёт

לא עלתה באש קרוסלה,

נדנדה גם לפעל התחילה...

לא הקשיבה לי הגורילה

והמשיכה חוזר חלילה:

"האמנם באמת, חלילה,

נשרפה כליל קרוסלה!?"...

ובלילה אתמול - חמור:

- זאת דירה של אדון שתף-עד-חור?

- שתף-עד-חור כאן לא גר מעולם!!!

- אז לאן הוא פתאם נעלם?

אני מאד מבקש...

- חייג מאה ושש!

לא ישנתי שלושה לילות,

עיפתי עד אפס כחות,

רציתי לשון,

לנתק טלפון...

צלצול:

-מדבר קרנף!

אל תנתק את הקו!

- מה, רעידת אדמה, מבול?

- לא, אסון עוד יותר גדול!

סוס-היאור התאמן בבקט

וגלש לבצה מפרקט.

בוא מהר, אסור לחכות!

הוא יטבע בתוך עשר דקות!

אחר כך יהיה מאחר!

- הזמנתי מנוף וגרר!

העמל הוא לא קל וארך -

את סוס-היאור מהבוץ למשך!

(* שם מלא של תנין-הבן הוא "בעל-חיים", אבל בבית קוראים לו בשם חיבה מקוצר "חיים")

Бегемот!!!
- Ладно! Бегу! Бегу!
Если могу, помогу!
Ох, нелёгкая это работа -
Из болота тащить бегемота!

Корней Чуковский

Закаляка

Дали Мурочке тетрадь,
Стала Мура рисовать.
«Это - ёлочка мохнатая.
Это - козочка рогатая.
Это - дядя с бородой.
Это - дом с трубой».
«Ну, а это что такое,
Непонятное, чудное,
С десятью ногами,
С десятью рогами?»
«Это Бяка-Закаляка Кусачая,
Я сама из головы её выдумала».
«Что ж ты бросила тетрадь,
Перестала рисовать?» «Я её боюсь!»

Самуил Маршак

Детки в клетке

В зоопарке

Тигрёнок

קורניי צ'וקובסקי

איכסה-פיכסה מקשקשת

רות לוקחת גליון:
בראשה בוער דמיון.
הדמיון גדל, גובר –
רות התחילה לציר.
"זהו ברוש רחב ידים,
זוהי עז יפת קרניים,
זהו איש ארך זקן,
זהו בית, זהו גן."
"נו, ומה זה? משונה,
שמפל דבר שונה,
יש לו שתיים-עשרה רגלים,
וגם שתיים-עשרה עיניים?"
"זוהי איכסה-פיכסה מקשקשת נושקת,
מראשי אותה בדיתי, והיא מלכלכת."
"מה פתאם כל כך מהר
מפסיקה את לציר?" "אני פוחדת ממנה!"

סמואל מרשק

הקטנים בכלובים

בגן חיות

גור נמר

Эй, не стойте слишком близко —
Я тигрёнок, а не киска!

Слон

Дали туфельки слону.
Взял он туфельку одну
И сказал: — Нужны пошире,
И не две, а все четыре!

Зебры

Полосатые лошадки,
Африканские лошадки,
Хорошо играть вам в прятки
На лугу среди травы!
Разлинованы лошадки,
Будто школьные тетрадки,
Разрисованы лошадки
От копыт до головы.

Жираф

Рвать цветы легко и просто
Детям маленького роста,
Но тому, кто так высок,
Нелегко сорвать цветок!

Совята

Взгляни на маленьких совят —
Малютки рядышком сидят.
Когда не спят,
Они едят.
Когда едят,

אל תתקרב, עמדו ממול -
אני נמר, לא חתלתול!

פיל

נתנו נעל לפילון.
"היא צרה", אמר ילדון
"נתנו גדולות. תודה רבה!
לא! לא שטים, תנו ארבע!"

זברות

הסוסים מפספסים,
הם מאפריקה באים,
טוב להם במחבואים
לשחק בערבות!
הסוסים מקוקוים
כמו במחברות דפים,
בלבן-שחור צבועים
מהראש עד לפרסות.

ג'ירפה

לקטף פרחים פשוט וקל
רק לילדים קטנים, אבל
למי שהיא כל כך גבוהה
לא קל לפרח סתם לנגוע!

ינשופים

הינשופים עדין קטנים,
זה לצד זה כלם יושבים.
כשהם ערים
תמיד אוכלים.
כשהם אוכלים,

Они не спят.

לא ישנים.

Пингвин

פינגוין

Правда, дети, я хорош?
На большой мешок похож.
На морях в былые годы
Обгонял я пароходы.
А теперь я здесь в саду
Тихо плаваю в пруду.

האמנם אני יפה
ולשק גדול דומה?
בעבר בים שחקתי,
כל ספינות קיטור עקפתי.
אך בגן חיות קעת
בבריכה שוחה שקט.

Лебедёнок

גור הברבור

Отчего течёт вода
С этого младенца?
Он недавно из пруда,
Дайте полотенце!

התינוק רטב ולח!
איפה כל הצנרת?
הוא מהבריכה ברח.
תנו מהר מגבת!

Страусёнок

יען

Я — страусёнок молодой,
Заносчивый и гордый.
Когда сержусь, я бью ногой
Мозолистой и твердой.
Когда пугаюсь, я бегу,
Вытягиваю шею.
А вот летать я не могу,
И петь я не умею.

אני יען צעיר קעת,
יהיר ללא תועלת.
וכשכועס, אני בועט
ברגל עם יבלת.
מפחד רץ אני בחול,
את צוארי מותח.
אבל לעוף איני יכול,
בשיר איני פותח.

Обезьяна

קוף

Приплыл по океану
Из Африки матрос,
Малютку обезьяну
В подарок нам привёз.
Сидит она, тоскуя,

באניה הגיע
מאפריקה מלח,
משם קוף קט מפתיע
כמתנה לקח.
הקוף יושב כל ערב

Весь вечер напролёт
И песенку такую
По-своему поёт:
«На дальнем жарком юге,
На пальмах и кустах
Визжат мои подруги,
Качаясь на хвостах.
Чудесные бананы
На родине моей.
Живут там обезьяны
И нет совсем людей».

Белые медведи

У нас просторный водоём.
Мы с братом плаваем вдвоём.
Вода прохладна и свежа.
Её меняют сторожа.
Мы от стены плывем к стене
То на боку, то на спине.
Держись правее, дорогой.
Не задевай меня ногой!

Эскимосская собака

На прутике — записка:
«Не подходите близко!»
Записке ты не верь —
Я самый добрый зверь.
За что сижу я в клетке,
Я сам не знаю, детки.

Собака динго

Нет, я не волк и не лиса.
Вы приезжайте к нам в леса,

בְּכָלוֹב עֲצוּב כָּלוּ,
וְשִׁיר קָזָה בְּלִי הַרְף
שֶׁר בְּשִׁפָּה שָׁלוּ:
"בְּחֹם חֲמָה רוֹשְׁפֹת"
עַל עֲנָפִים צוֹרְחִים
כָּל חֲבֵרֵי לְשֻׁבֵט
עַל הַזְּנֻבוֹת תְּלוּיִים.
מוֹלְדֹתַי – גַּן עֵדֶן:
בְּנֹנוֹת, עֵץ מוּצָל...
גָּרִים קוֹפִים מְקַדָּם,
אִין אָנָּשִׁים בְּכָלֵל."

דובים לבנים

יֵשׁ לָנוּ מְאָגֵר רָחֵב.
אָנִי וְאָח שׁוֹחִים יַחְדָּיו.
צָחִים הַמַּיִם וְקִרְרִים,
כִּי הַשּׁוֹמְרִים עַל זֶה שׁוֹמְרִים.
אֶפְשָׁר לְשַׁחֹת מֵהָר, לְאֹט
אוֹ עַל הַגֵּב, אוֹ עַל הַצֵּד.
שָׁחָה קִצֵּת יְמִינָה, יְקִירִי,
וְאַל תִּגַּע בְּרַגְלֵי בִּי!

כלב אסקימואי

יֵשׁ שְׁלֵט וְעֵלִיו כְּתוּב:
"עֲצֹר, אֵל תִּתְקַרֵּב לְכָלוֹב!"
אֵל תִּאֲמִינוּ לְכַתּוּבֵי־תֵי -
אָנִי - חַיָּה הַכִּי בֵּיתִית.
לְשׁוֹא אָנִי בְּכָלוֹב יוֹשֵׁב:
אָנִי רַק כָּלֵב, לֹא זָאֵב.

כלב דינגו

אָנִי גַם לֹא זָאֵב, וְדַאִי.
תִּבּוֹאוּ לִיעֲרוֹת אֵלַי,

И там увидите вы пса —
Воинственного динго.
Пусть вам расскажет кенгуру,
Как в австралийскую жару
Гнал по лесам его сестру
Поджарый, тощий динго.
Она в кусты — и я за ней,
Она в ручей — и я в ручей,
Она быстрее — и я быстрее,
Неутомимый динго.
Она хитра, и я не прост,
С утра бежали мы до звёзд,
Но вот поймал её за хвост
Неумолимый динго.
Теперь у всех я на виду,
В зоологическом саду,
Верчусь волчком и мяса жду,
Неугомонный динго.

Верблюды

Бедный маленький верблюд:
Есть ребёнку не дают.
Он сегодня съел с утра
Только два таких ведра!

Где обедал воробей

— Где обедал, воробей?
— В зоопарке у зверей.
Пообедал я сперва
За решёткою у льва.
Подкрепился у лисицы.
У моржа попил водицы.
Ел морковь у слона.
С журавлём поел пшена.

וְשָׁם תִּרְאוּ אוֹתִי, אוֹלִי,
כְּלָב שֶׁל צִיד - דִּינְגוֹ.
וְקִנְגוּרוֹ יִכּוֹל לומר:
בְּחֹם אוֹסְטְרָלְיָה הִמְר
אִיךְ נָסָה אֶחֻתוֹ בְּיעַר
מִכְּלָב צִיד - דִּינְגוֹ.
הִיא לְתוֹךְ שִׁיחַ דוֹקְרָנִי,
לְזָרֵם מַיִם - גַּם אֲנִי,
רָזָה, אֲמִיץ וְעַרְנִי
לְלֹא לְאוֹת - הַדִּינְגוֹ.
אֲנִי חֶכֶם, הִיא לֹא פְּשׁוּטָה,
כִּי רָצְנוּ עַד לְעֵלְטָה,
תִּפְסְתִּי לְבִסּוֹף אוֹתָהּ
בְּלִי רַחֲמִים - הַדִּינְגוֹ.
עֲכָשְׁיוֹ אֲנִי בְּגַן חַיּוֹת
אוֹכֵל בֶּשָׂר בְּלִי דָאָגוֹת
וּמִסְתַּבֵּב בֵּין הַמוֹטוֹת
בְּלִי מְנוּחָה - הַדִּינְגוֹ.

גמל קטן

נֶאֱלַץ גָּמֵל לִסְבֵּל:
לֹא נוֹתְנִים לוֹ לְאָכֵל.
אִין לוֹ אוֹכֵל מְכַבֵּד:
שְׁנֵי דְלִיִּים גְּדוֹלִים בְּלִבְד!

איפה הדרור אכל

- אִיךְ סְעַדְתָּ, דְרֹר, הִיכֵן?
- אֶצֶל הַחַיּוֹת בְּגֵן.
לְהִתְחִיל הִיָּה חֲשׁוּב
אֶצֶל הָאָרְיָה בְּכִלּוּב,
וְשִׁתִּיתִי בְּחֶנֶם
מִיָּם אֶצֶל סוּסֵי-הַיָּם.
גָּזַר שֶׁל פִּילוֹן אֶהְבֵּתִי,
דִּחַן מְעַגוּר גְּנָבְתִי.

Погостил у носорога,
Отрубей поел немного.
Побывал я на пиру
У хвостатых кенгуру.
Был на праздничном обеде
У мохнатого медведя.
А зубастый крокодил
Чуть меня не проглотил.

Вадим Левин

Глупая лошадь

Лошадь купила четыре галоши,
Пару хороших и пару поплоше.
Если денёк выдаётся погожий –
Лошадь гуляет в галошах хороших.
Стоит просыпаться первой пороше –
Лошадь выходит в галошах поплоше.
Если же лужи на улице сплошь –
Лошадь выходит совсем без галош.
Что же ты, Лошадь, жалеешь галоши?
Разве здоровье тебе не дороже?

Андрей Усачёв

Главное

Зелёного крокодила
Зелёная мама учила:
— Можешь ты быть учёным,
Конструктором или поэтом,
Главное — быть зелёным!
Запомни, пожалуйста, это!

עם קַרְנֵךְ יִשְׁבְּתִי קֶצֶת,
לְאָכֵל סוּבִין מְעַט,
שְׁאָרֵי־אֶשֶׁר נֹתְרוּ
בְּתוֹךְ פְּלוּב שֶׁל קִנְגוּרוֹ.
אַחַר כֵּךְ אֲרַח אוֹתִי
דוֹב גָּדוֹל וּפְרוֹתִי.
גַּם תִּנְיִן יִפֶּה בְּלֶה:
הוּא אוֹתִי כְּמַעַט בְּלַע.

ואדים לוין

סוס טפוש

סוס מגפיים קנה למופת,
זוג של סוג א' וזוג של סוג ב'.
ביום בהיר ויבש ונעים
הוא מעדיף מגפיים טובים.
כששולג קל רחובות מכסה,
הוא נועל זוג של סוג ב' ויוצא,
וכשמבול בחוצות מתחולל,
בלי מגפיים הסוס מטיל.
מה, מגפיים חשובים לשמר
או בריאותך חשובה, סוס, יותר?

אנדרי אוסצ'וב

העקר

אמו של התנין הירקה
למדה את בנה לדרך ארקה:
- בכל שרק תרצה עסק,
בנה, שיר, בשל וכתב,
אך העקר – ה'ה' ירק,
בני, אגא זכר זאת טוב!

Пузатого гиппопотама
Учила пузатая мама:
— Можешь ты стать акробатом,
Конструктором или поэтом,
Главное — быть пузатым.
Счастье, сынок, в этом!

А серая мама-мышиха
Мышонка учила тихо:
— Можешь ты быть инженером,
Учёным или поэтом,
Главное — быть серым,
Маленьким и незаметным!

Пудинг

Англичане любят
Есть на ужин пудинг,
Потому что пудинг —
Очень вкусный блюдинг.
Тот, кто любит пудинг
И часто ходит в гостинг,
Не бывает худинг,
А бывает толстинг!

Паповоз

Мы играли в паповоз,
В самый быстрый паповоз,
В самый лучший паповоз:
Ехал я, а папа - вез.

Долго он не соглашался,

הַחֲזִירָה אֶת בְּנָהּ, הַחֲזִירוֹן
לְמַדָּה בְּדִיר בְּמָה יִשְׁנֵנָה יְתָרוֹן:
- עֹסֵק בְּכָל מְקוֹצוֹעַ, בֵּן,
טוֹס, שִׁיר, כְּתַב מַחֲזָה,
אֶךְ הָעֵקֶר — הִיא שְׁמֵן,
הָאֲשֶׁר רַק בָּזָה.

וְאֶת הָעֵכָבְרוֹן לְמַדָּה אִמּוֹ
בְּלַחֲשֵׁה בְתוֹךְ הַמַּחְבּוּא:
הִיא מְדַעֵן אוֹ סַנְגוֹר,
מִמְצִיא גִלְגַּל חֲדָשׁ,
אֶךְ הָעֵקֶר — הִיא אֶפֶר,
קָטָן, בְּלַתִּי-מֶרְגֵשׁ.

פּוּדִינְג

אֲנִגְלִיִּים כָּל עֶרֶב
שְׂמֵחִים לְאֶכֶל פּוּדִינְג,
מִכִּיּוֹן שְׂפּוּדִינְג
הוּא כָּל כֶּךָ טְעִימִינְג.
מִי שֶׁתְּקוּפוֹת לְכִינְג
כְּדִי לְהִתְאַרְחִינְג
וְלִזְכוֹת בְּפּוּדִינְג,
לֹא יִרְזָה אֶף פְּעִמִּינְג,
רַק יִהְיֶה שְׂמִינְג.

אַבְאָטוּבוֹס

פַּעַם עִם אָבִי שִׁחַקְתִּי.
אֶת הַתְּפִקִּידִים חִלַּקְתִּי:
הוּא יִהְיֶה אַבְאָטוּבוֹס
רַב עֲצָמָה כְּאֶלֶף סוֹס,

וְאֲנִי — מִפְּעִיל מְנוּעַ.

Не хотел пыхтеть всерьез,
А потом как разошелся -
И поехал, и повез!

Сбили шкаф.
Упало кресло.
Стало нам в квартире тесно.
Отправляемся во двор
И летим во весь опор!

Вот так папа!
Ну и скорость!
Обошли машину, поезд,
Догоняем самолет,
Вырываемся вперед!

Паповоз как ветер мчится
К государственной границе -
Только пыль летит в глаза...
Проскочили за границу -
Надо ж было так случиться -
Отказали тормоза!

Даже вспомнить невозможно,
Сколько видели мы стран...
Вдруг навстречу - знак дорожный:
ОСТОРОЖНО, ОКЕАН!

Папа, не сбавляя ходу,
Рассекает грудью воду
И - подняв волну, плывет -
Настоящий папоход!

Из тумана перед нами
Айсберг вырос, как гора...
Папоход взмахнул руками,

הוא תחלה לא שש לנסע,
לא רצה להתנשף,
לבסוף נתן קתף.

צא לדירה!
אחת שתיים!
(הכורסה נפלה בינתיים),
כבר יורדים אל החצר
ונוסעים יותר מהר.

אבא - רכב לתפארת!
עוקפים אוטו
ורכבת,
משיגים מטוס ברום,
גם אותו עוקפים פתאום.

אבא טובוס לא של "אגד" -
חש לגבול של המולדת.
לעצר אותו רצו,
אך מיד לחו"ל עברנו,
לדקה לא נעצרנו:
הבלמים התפוצצו!

ופתאום תמרור ברקע:
"האוקינוס לפניך!"
אבא מעביר הלוח
ולהפלגה ערוך.

אבא בקוויץ שפתיים,
בחזהו חוצה מים,
מאחור הקו נשאר -
אב-חובל לכל דבר.

מהערפל מופיע
קרר חון צף ענק מפתיע.
אבא עף לרום מיד,

Паполет летит -
Ура!

אָבאַטוּס מִמְרִיא.
הַיָּדוּד!

Пролетая над Китаем,
Папа вспомнил вдруг:
- Пстой!
Мы на ужин опоздаем,
Возвращаемся домой!

תוֹךְ טִיסָה עַל סִין שְׁמַעְתִּי:
"גַּם רַעַבְתִּי, גַּם צָמְאַתִּי.
עָרַב בָּא, מוּעֵם הָאוֹר,
מִסְתִּים הַיּוֹם.
חֲזַר!"

Гном и звезда

У речки стоял удивительный домик.
В том домике жил удивительный гномик:
До пола росла у него борода,
А в той бороде проживала Звезда.

Не знал ни забот, ни тревог этот гном.
Звезда освещала собою весь дом,
И печку топила, и кашу варила,
И сказки ему перед сном говорила...

И гном с восхищеньем чесал в бороде,
Что было, конечно, приятно Звезде.
Кормилась она только крошками хлеба,
А ночью гулять улетала на небо.

Так шли потихоньку года и века...
Но кончилась в доме однажды мука.

И гном, распростившись с насиженной печкой,
С рассветом отправился в город за речкой.
А в городе том не носили бород...
- Ха-ха! Хо-хо-хо! - стал смеяться народ.

- Вот чучело! - каждый ему говорил.

גַּמֵּד וְכוֹכֵב

הִיָּה הָיָה בֵּית לַיָּד הַנֶּהָר.
בְּבֵית הַהוּא גַּר גַּמֵּד מְאֻשֶׁר:
זָקְנָה הָיָה עַד לַרְצָפָה וְרַחֵב,
בְּתוֹךְ הַזָּקֵן גַּר בְּאֻשֶׁר כּוֹכֵב.

וְחֵי הַגַּמֵּד בְּלִי טְרַחוֹת מְשֻׁלוּ.
הָאִיר הַכּוֹכֵב אֶת הַבַּיִת כָּלוּ,
הַצִּית אֶת הָאֵשׁ בְּתַנּוּר וּבִשְׁל,
סִפֵּר לַגַּמֵּד סְפּוּרִים לְפָנָי לַיָּל...

גַּרְד הַגַּמֵּד אֶת זָקְנָה וְלִטֵּף,
מָה שְׁכַמוּבֵן לְכוֹכֵב – שְׁמַחַת לֵב.
אָכַל הַכוֹכֵב מִפְרוּסָה פְרוּרִים,
וְעָף בְּלִילוֹת לְטִיל בְּשַׁחֲקִים.

כֶּה חֵיו שְׁנִיָּהֵם בְּשִׁלּוֹה לְאַטָּם...
אָבַל יוֹם אֶחָד נִגְמַר קִמַּח אֲצֵלָם.

נִפְרַד הַגַּמֵּד מִבַּיִתוֹ הַמְּכָר,
הַעִירָה הַלֵּךְ שְׁלֵיֵד הַנֶּהָר.
בְּעִיר זֹז זָקְנִים לֹא גָדְלוּ כְּכֹר מִזְמָן,
הַתְּחִילוּ לְצַחֵק לְמִרְאִית הַזָּקֵן.

– אַתָּה כְּמוֹ דַחֲלִיל! – הֵם אָמְרוּ לַגַּמֵּד,

И гном испугался. И бороду сбрил.

И на пол упала его борода.
И тут же его закатилась Звезда.

У речки теперь есть обычный дом.
Живет в этом доме обычный гном.
Опять отросла у него борода.
Но больше к нему не вернулась Звезда.

Жители Антарктиды

Дружный народ в Антарктиде — Пингвины.
Во всём коллективны они и едины:
Строем Пингвины идут на обед,
Хором орут по-пингвиньи: «Привет!»

Все, как один, дружно прыгают в воду,
Только услышат команду: «На старт!»
Все, как один, дружно делают ходу,
Если подкрался морской леопард.

Вместе они веселятся и злятся.
Вместе садятся высидывать яйца.
Вместе ругают своих Пингвинят,
Хвалят друг друга или бранят.

Все, как один, носят чёрные фраки.
Все, как один, удирают из драки.
В драку бросаются все, как один,
Если увидят, что ты не Пингвин.

Все, как один, ничего не читают.
Все, как один, никогда не летают.
Все, как один, проживают среди льдин.

ואז את זקנו הוא גלח מיד.

זקנו נפל על הרצפה תוך דקה,
ואז הכוב ש'לו גז ושקע...

ליד הנהר עומד בית רגיל,
וגר בו גמד בינוני בעליל.
זקנו שוב גדל - מסדר, נהדר,
אבל כובו מעולם לא חזר.

תושבי אנטארקטיקה

הם באנטארקטיקה יחד - פינגוונים.
מאחדים ותמיד קולקטיביים:
יחד הולכים את האכל לטעם,
במקהלה צועקים "הי, שלום!"

ולפקודה "צעד למקום הזנוק!"
הם פאחד עטים יחד למים,
אם נמר-ים מתגנב בזגזוג
הם פאחד קופצים מלעה על שתיים.

הם בשמחה ובכעס ביחד,
את הביצים דוגרים בפלומת תחת.
יחד נוזפים בקטנים שובבים,
את חבריהם הם יחדיו משבחים.

פראקים שחורים הם לובשים פאחד.
ובניהם אין וכוח כמעט,
אבל הופכים לפלוגה מתלהבת,
אם הם רואים צפור לא מהשבט.

הם לא כותבים, לא קוראים לו סתם פרה.
הם פאחד חיים בין גושי קרח.
הם לא עפים שמה לחלוטין,

Все, как один, носят имя — Пингвин.

Иосиф Бродский

Баллада о маленьком буксире

Это - я.
Моё имя - Антей.
Впрочем,
я не античный герой.
Я - буксир.
Я работаю в этом порту.
Я работаю здесь.
Это мне по нутру.
Подо мною вода.
Надо мной небеса.
Между ними
буксирных дымков полоса.
Между ними
буксирных гудков голоса.

Я - буксир.
Я работаю в этом порту.
Это мой капитан
с сигаретой во рту.
Он стоит у штурвала
(говорят - за рулём).
Это мой кочегар -
это он меня кормит углём.
Это боцман,
а это матросы.
Сегодня аврал.
Это два машиниста -
два врача, чтобы я не хворал.
Ну, а кто же вон там,

ולכלם שם אחד הוא - פינגוין.

יוסף ברודסקי

בלדה על ספינת הגרר הקטנה

שלום,
קוראים לי אנטואוס.
אך בעצם
אני לא גבור של מיתוס,
רק הגרר.
ואני כאן עובד, בנמל.
כן, אני כאן עובד,
שבע-רצון מעמל.
מים תחת בטני,
ועלי – המרומים.
ביניהם
פס עשן הגררים.
ביניהם
גם קולות מקהלת צופרים.

אני גרר,
ועובד בנמל, לא קובל.
והנה, עם סיגריה בפה,
רב-חובל.
הוא ליד הגלגל
(ליד הנה, נכון).
שם – מסיק, ולתת
לי פחם הוא נכון.
הנה, רב-מלחים
עם הצות שלו
("כל יד לספון!")
זוג של מכונאים –
לטפול ואבחון.
מי שם

на корме,
в колпаке?
Это кок
с поварёшкой прекрасной в руке.

Я - буксир.
Все они - это мой экипаж.
Мы плывём.
Перед нами прекрасный пейзаж:
впереди синева,
позади синева,
или кранов подъёмных
вдалеке кружева.
На пустых островках
зеленеет трава,
подо мною залив
и немножко Нева.

Облака проплывают
в пароходных дымках,
отражаясь в воде.
Я плыву в облаках
по прекрасным местам,
где я был молодым,
возле чаек и там,
где кончается дым.

На рассвете в порту,
когда все ещё спят,
я, объятый туманом
с головы и до пят,
отхожу от причала
и спешу в темноту,
потому что КОРАБЛЬ
появился в порту.

על ירִכְתֵּימִי
מִצְנָפֶת חֶבֶשׁ?
זֶה טֹבַח!
עִם מִצְקֶת כְּמוֹ שְׁמֵשׁ מְמֵשׁ.

אֲנִי – גֵּרֵר,
וְכֻלָּם הֵם לִי צֹת חֲבִיב.
וְאֲנַחְנוּ שְׂטִימִים.
אֵיזָה נוֹף מְסֻבִּיב!
לְפָנֵינוּ הַכָּחַל,
אֲחֵרֵינוּ הַכָּחַל,
תַּחֲרַת מְנוּפִים
מִפְאֲרַת הַכֵּל.
עַל אֵיִים שׁוֹמְמִים
כָּל הָעֶשֶׂב יִרְקֵה,
וְתַחְתֵּי הַמִּפְרָץ,
וְנִהַר מְרוֹחֵק.

בְּעֵשֶׂן הַסְּפִינּוֹת
עָבִים מְתַמְרָנִים,
מִשְׁתַּקְפִּים בַּמִּפְרָץ -
אֲנִי שֵׁט בְּעָבִים
מִמְקוֹם לְמְקוֹם
בָּם הֵייתִי צֶעִיר,
בְּחִבְרַת הַשְּׁחָפִים
בְּמִרְחָק מֵהָעִיר.

עִם זְרִיחָה בְּנֹמֶל,
כְּשֵׁיִשׁוֹן בֶּן-אֲנוּשׁ,
תַּחַת לוֹט עֶרְפֵּל
מִכַּף רִגְלֵ עַד רֹאשׁ,
אֲנִי מִזַּח עוֹזֵב
וְנִחְפָּז, נְעֵלָם,
כִּי הִגִּיעָה סְפִינָה
לְנֹמֶל מֵהַיָּם.

Он явился сюда
из-за дальних морей,
там, где мне никогда
не бросать якорей,
где во сне безмятежно
побережья молчат,
лишь на пальмах прибрежных
попугаи кричат.

Пересёк океан -
и теперь он у нас.
Добрый день, иностранец,
мы приветствуем вас.
Вы проделали путь
из далёкой страны.
Вам пора отдохнуть
у причальной стены.
Извините, друзья,
без меня вам нельзя.
Хоть, собравшись на бак,
вы и смотрите вниз,
но нельзя вам никак
без меня обойтись.
Я поставлю вас здесь,
среди других кораблей,
чтоб вам было в компании
повеселей,
слева - берег высокий,
а справа - Нева.
Кран распустит над вами
свои кружева.

...А потом меня снова
подкормят углём,
и я вновь поплыву
за другим кораблём.

היא הגיעה לכאן
מרחוק, מהים,
שם אני לא אוכל
לעגן לעולם.
שם ללא דאגות
החופים ישנים,
על הדקל בחוף
צועקים התוקים.

היא אוקינוס חצתה
והגיעה הלום,
ואנחנו אותה
מברחים לשלום.
מדרום, מצפון
מגיעות הן לכאן,
וזכותן קצת לשון
ליד קיר מעגן.
חברות, תסלכו,
בלעדי לא תוכלו.
גם אם מירכתיכן
שולחים מטה מבט,
בלעדי לא תגיעו
אל המזח לאט.
אעמיד את כלכן
בין ספינות אחרות,
כדי שיחד כלכן תבלו כאן
שמחות,
חוף גבוה משמאל,
ונהר מימין.
מנופנו יתיר
כל תחרה שיהכין.

תנו לי, בבקשה,
דלק, אנא מכם!
פני ספינה חדשה
עוד אחת אקדם.

Так тружусь я всегда,
так тружусь и живу,
забываю во сне,
чем я был наяву,
постоянно бегу,
постоянно спешу,
привожу, увожу,
привожу, увожу.
Так тружусь я всегда,
очень мало стою.
То туда, то сюда.
Иногда устаю.

.....

...И, когда я плыву
вдоль причала домой,
и закат торопливый
всё бежит за кормой,
и мерцает Нева
в серебристом огне,
вдруг я слышу слова,
обращённые мне.
Словно где-то вдали,
собираясь в кружок,
говорят корабли:
- Добрый вечер, дружок.

До свиданья, ребята,
до свиданья, друзья.
Не жалейте, не надо,
мне за вами нельзя.

Отплывайте из дому
в белый утренний свет,
океану родному

– כָּךָ עֵמֶל, כָּךָ עוֹסֵק –
מִמְקוֹם לְמִקוֹם,
וּבְלִילָה אֲשַׁכַּח
מִי הֵייתִי הַיּוֹם.
כָּל הַזְּמַן אֲנִי רָץ,
וְזוֹחֵל, וְהוֹלֵךְ,
וּמְכַנִּיס לְמִפְרָץ,
וּמְמַנּוּ מוֹשֵׁךְ.
וּלְכָאן, וּלְשָׁם,
כָּל הַשְּׁטַח עוֹקֵף,
לֹא עוֹמֵד וְלֹא נֹם,
לְפַעֲמִים מִתְעַיֵף.

.....

כְּשֶׁהַיּוֹם כָּבֵר נִגְמַר,
וְהַלִּילָה מִתְחִיל,
אֲנִי שָׁט אֶל הַחוּף
אֶת עֵגְנִי לְהַטִּיל.
וְיִוְרְדֹת חֲמָה
אֶל הַיָּם הַנוֹשֵׁם,
נִשְׁמָעוּ לִי מִלִּים
שְׁקוֹרָאִים לִי בְשָׁם.
וְרוֹאֶה: בְּצִאתָן
הַמִּפְרָץ הַקְּרוֹב,
לִי אוֹמְרוֹת הַסְּפִינוֹת:
- חֲבֵרִי, עֲרֵב טוֹב!

הִבֵּה, לְהִתְרַאוֹת!
אִין סִבָּה לְרַחֵם,
כִּי אֲנִי כָאן נִשְׁאָר,
כְּדִי לְפָגֵשׁ שׁוֹב אֶתְכֶן.

אֲז הַפְּלִיגוּ מִבַּיִת
אֶל הָאֶפֶק לִילִי,
וּלְיָם הָאֶהוֹב

передайте привет.

Не впервой расставаться,
исчезайте вдали.

Кто-то должен остаться
возле этой земли.

И хотя я горюю,
что вот я не моряк,
и хотя я тоскую
о прекрасных морях,
и хоть горько прощаться
с кораблём дорогим,
**НО Я ДОЛЖЕН ОСТАТЬСЯ
ТАМ,
ГДЕ НУЖЕН ДРУГИМ.**

.....

И когда я состарюсь
на заливе судьбы,
и когда мои мачты
станут ниже трубы,
капитан мне скажет
«право руля»,
кочегар мне подбросит
немного угля,
старый боцман в зюйд-вестке
мой штурвал повернёт
и ногой от причала
мне корму оттолкнёт, -
- и тогда поплыву я
к прекрасному сну
мимо синих деревьев
в золотую страну,
из которой ещё,

תמסרו ד"ש שלי.

כבר נפרדנו לא פעם,
רק חזרו נא מהר.
מישהו כאן בארץ
חייב להשאיר.

ולמרות שעצוב לי
כי אינני ימאי,
וגם מתגעגע
לימים, בודאי,
ולמרות שקשה לי
הפרדה, חברות,
**אשאר כאן:
עדן
אחרות לי זקוקות.**

.....

כאשר אצדקן עוד
במפרץ הגורל,
ארבת גרר שלנו
מעל תרן תגדל,
רב-חובל לי יפקד:
"פנה מינה, אדם!",
ומסיק-תנורים לי
יוסיף קצת פחם,
סבא רב-מלחים
יכון לי גלגל,
וידחף ירכתי
מהמזח לגל -
- אז אשוט לי בשקט
אל חלום הנשגב
מול עצים כחולי גזע
אל הארץ-זהב,
שממנה עדן,

как преданья гласят,
ни один из буксиров
не вернулся назад.

לפי מה שכתוב,
לוא אחד מהגורים
לא הצליח לשוב.

ילדה קוראת את הבלדה של ברודסקי ובסוף הסיפור בוכה:
<https://mail.google.com/mail/u/0/?tab=mm#inbox/1562869ccfc0ad31?projector=1>